

هشدارها و راهکارها - آغاز بیماری فرسایش مغز(دمانس)

تصور کنید که پزشک معالج یکی از نزدیکان شما برای وی تشخیص نوعی فرسایش مغز(دمانس) داده است. در اثر این بیماری که برای آن درمان پزشکی وجود ندارد، او به تدریج توانایی های ذهنی و حرکتی خود را از دست خواهد داد. از یک طرف شما آگاهی چندانی درباره این بیماری ندارید و با ناامیدی نگران آینده هستید و از طرف دیگر، بیمار خود متوجه بیمار بودنش نیست و نسبت به آن برخورد منطقی ندارد. نگرانی و اضطراب شما بسیار طبیعی است.

چه باید بکنید؟ اقدامات اولیه شما کدامند؟

به هشدارها و راهکارهای زیر توجه کنید:

اشتباه در مصرف دارو- بیمار که احتمالاً به دلیل بیماری های زیربنایی مانند فشار خون و دیابت داروهای مختلف دیگری نیز مصرف می کند ممکن است در میزان دارو، تعداد دفعات، و زمان مصرف آن اشتباه کند. اشتباهات دارویی معمولاً خطر آفرین و در بعضی موارد جبران ناپذیرند. مقاله خطر اشتباه در مصرف دارو را مطالعه کنید.

تصمیم های نادرست مالی و حقوقی- به دلیل کاهش توانایی تشخیص، بیمار ممکن است معامله ای انجام دهد یا مالی را به کسی ببخشد و سرمایه یک عمر زحمت خود و خانواده را بر باد دهد. افراد سود جو ممکن است فرصت مناسبی برای سوء استفاده از او پیدا نمایند. مقاله امور مالی و حقوقی را مطالعه کنید.

خطرات رانندگی - بیمار به عادت گذشته به رانندگی ادامه می دهد ولی گاهی اوقات سرعت تصمیم گیری یا درک او از وقایع اطراف کند می شود. خطر تصادف در چند قدمی است. مقاله دمانس و امور رانندگی را مطالعه کنید.

اختلال در جهت یابی مکانی- بیمار ممکن است در یک لحظه جهت یابی مکانی خود را از دست بدهد و در خیابان یا کوچه ای که سالها رفت و آمد داشته دچار سردرگمی شده از پیدا کردن راه بازگشت به منزل باز بماند و گم شود. مقاله سرگردانی و گم شدن را مطالعه کنید.

عدم توجه به نظافت شخصی- بیمار به دلیل بی علاقتی به احوال خود و احیاناً ابتلاء به افسردگی ممکن است در نظافت شخصی خود سهل انگاری نماید، حمام نرود، و لباس خود را نیز عوض نکند و باعث آلودگی و عفونت شود. مقاله حمام کردن بیمار مبتلا به دمانس را مطالعه کنید.

بیمار لجباز به نظر می رسد- در حقیقت این بیماری است که طرز برخورد بیمار را با اطرافیان تغییر داده است. او با شما همکاری نمی کند و اکثر مداخلات شما به درگیری لفظی و بعضاً فیزیکی منجر می شود. بیمار لجباز نشده است و این رفتار او یکی از عوارض بیماری است. رفتار احترام آمیز شما و ابراز محبت، همکاری بیمار را با شما افزایش می دهد. مقاله تغییرات رفتاری- بررسی اجمالی را مطالعه کنید.

خطر وسایل برقی و گاز سوز - بیمار ممکن است بعضی اوقات در به کاربردن درست وسایل خانگی دچار اشتباه شود مثلاً شیر گاز را باز کند ولی شعله آن را روشن ننماید. استفاده نادرست از وسایل و لوازم خانگی ممکن است آنها را از کار بیندازد یا خطر آتش سوزی و برق گرفتگی را افزایش دهد. مقاله ایمن سازی منزل - آشپزخانه را مطالعه کنید.

خطر استفاده نادرست از مواد مصرفی - خطر استفاده نادرست از مواد شوینده و پاک کننده جدی است. بیمار ممکن است از این مواد بخورد و مسموم شود یا با استفاده غلط از آنها لباس یا وسیله‌ای را خراب نماید. مقاله ایمن سازی منزل - آشپزخانه را مطالعه کنید.

احتکار کردن و انبار کردن - بیمار ممکن است بدون توجه به موجودی بعضی اقلام مصرفی منزل مانند شامپو و خمیر دندان، هر دفعه که به سوپرمارکت می رود از این نوع کالا خریداری کرده و آنها را دور از دید دیگران انبار نماید. مقاله انبار کردن اشیاء را مطالعه کنید.

دله دزدی - با از دست رفتن قوه تشخیص و تصمیم گرفتن های لحظه‌ای، بیمار ممکن است کالایی را از سوپر مارکت بردارد و بدون پرداخت بهای آن از مغازه خارج گردد. این اقدام نا آگاهانه بیمار ممکن است به در گیری با صاحب مغازه و مداخله پلیس منجر شود. مقاله راهکارهای عملی - سازشگری با بیمار را مطالعه کنید.

مداخله بیمار در کار دیگران - در هنگام گردش در پارک یا خرید، بیمار ممکن است در صحبت عادی رهگذران شریک شود یا به مادری که کودکش گریه می کند تذکر دهد که نتیجه آن، درگیری با کسانی است که از بیماری او آگاه نیستند. مقاله راهکارهای عملی - سازشگری با دیگران را مطالعه کنید.

تهمت دزدی به دیگران - وقتی بیمار از پیدا کردن چیزی از وسایل شخصی خود ناتوان باشد، ممکن است به دیگران تهمت دزدی بزند. او ممکن است چیزی را به کسی ببخشد و در نتیجه فراموشی، باور داشته باشد وسایل او را دزدیده اند. از نظر کسانی که نسبت به بیماری او بی اطلاعند، این رفتار کاملاً غیر عادی و دور از انتظار است. مقاله راهکارهای عملی - سازشگری با دیگران را مطالعه کنید.